

Dom Wydawniczy Kontinuum przedstawia:

SZTUKA WZBOGACANIA SIĘ

Książka z serii: Klasyka rozwoju osobistego

Autor: WALLACE D. WATTLES

Spis treści

1. [Od autora](#)
2. [Wstęp](#)
3. [Rozdział 1. Prawo do bycia bogatym](#)
4. [Rozdział 2. Istnieje sztuka wzbogacania się](#)
5. Rozdział 3. Czy dostęp do możliwości został zmonopolizowany?
6. Rozdział 4. Pierwsza zasada sztuki wzbogacania się
7. Rozdział 5. Zwiększanie zasobów życiowych
8. Rozdział 6. W jaki sposób bogactwo do Ciebie przychodzi
9. Rozdział 7. Wdzięczność
10. Rozdział 8. Myślenie w określony sposób
11. Rozdział 9. Jak używać woli
12. Rozdział 10. Dalsze wykorzystywanie woli
13. Rozdział 11. Działanie w określony sposób
14. Rozdział 12. Efektywne działanie
15. Rozdział 13. Wchodzenie w odpowiedni biznes
16. Rozdział 14. Wrażenie wzrostu
17. Rozdział 15. Człowiek postępowy
18. Rozdział 16. Pewne ostrzeżenia i uwagi końcowe
19. Rozdział 17. Podsumowanie Sztuki Wzbogacania Sie

W ramach serii Klasyka rozwoju osobistego zaprezentowaliśmy już takie słynne pozycje jak książka „Najbogatszy człowiek w Babilonie” George’a S. Clasona czy krótkie publikacje autorstwa Benjamina Franklina, w tym „13 cnót” oraz „Droga do majątku”.

Tym razem mamy przyjemność przedstawić kolejną perełkę w tej dziedzinie. „Sztuka wzbogacania się” to klasyczna już pozycja autorstwa Wallace’a D. Wattlesa, która opublikowana została w roku 1910. Autor zmarł w 1911, krótko po jej publikacji. Zapomniana przez dziesięciolecia, została niedawno odkryta na nowo.

Owocnej lektury życzy

Dom Wydawniczy Kontinuum

Wstęp

Ta książka ma charakter pragmatyczny, a nie filozoficzny. Jest to praktyczny przewodnik, nie zaś traktat złożony wyłącznie z teorii. Przeznaczona jest dla wszystkich tych, dla których najpilniejszą potrzebą są pieniądze; tych, którzy najpierw chcą się wzbogacić, a dopiero później snuć na ten temat rozważania. To książka dla osób, które do tej pory nie znalazły czasu, środków czy sposobności, aby dogłębnie zbadać zagadnienia metafizyki, ale chcą widocznych rezultatów. Są gotowe na przyjęcie wniosków płynących z tej książki jako podstawy do działania, lecz bez zgłębiania wszystkich procesów, dzięki którym te wnioski wyciągnięto.

Jako autor zakładam, że czytelnik przyjmie podstawowe stwierdzenia za pewnik, tak jak przyjąłby stwierdzenia dotyczące zasad działania energii elektrycznej, gdyby zostały ogłoszone przez Marconiego lub Edisona. Co więcej, przyjmując te stwierdzenia za pewnik, udowodni ich prawdziwość, działając zgodnie z nimi bez obaw lub wahania. Każdy mężczyzna czy kobieta, którzy tak postąpią, z całą pewnością się wzbogacą. Jeśli ktoś stosuje się skrupulatnie do zasad wymienionych w tej książce wszystko musi się udać. Biorąc jednak pod uwagę tych, którzy chcą zgłębiać teorie filozoficzne i w ten sposób zapewnić logiczną podstawę swoich twierdzeń, przytoczę tutaj pewne autorytety.

Monistyczna teoria wszechświata głosi, że „Jedno jest Wszystkim i że Wszystko jest Jednym”. Ta jedna Materia objawia się jako pozornie wiele elementów świata materialnego – ma pochodzenie hinduskie i od dwustu lat stopniowo przebija się do myśli świata zachodniego. Stanowi ona podstawę wszystkich filozofii Wschodu, a także filozofii Kartezjusza, Spinozy, Leibnitza, Schopenhauera, Hegla i Emersona. Czytelnik, który chciałby zgłębić jej filozoficzne podstawy, powinien zapoznać się z dziełami Hegla i Emersona.

Pisząc tę książkę postawiłem na jasność i prostotę stylu, tak by była zrozumiała dla wszystkich. Przedstawiony tu plan działania wynika z

filozofii i wniosków z niej płynących. Został on gruntownie przetestowany i jest rodzajem praktycznego eksperymentu, który naprawdę działa. Jeśli chcesz wiedzieć, w jaki sposób doszedłem do tych wniosków, przeczytaj dzieła wymienionych wcześniej autorów. Jeśli zaś chcesz jedynie zbierać owoce ich filozofii w praktyce, posłuchaj tej książki i zrób dokładnie to, co Ci wskażę.

Autor

Rozdział 1. Prawo do bycia bogatym

Cokolwiek można by powiedzieć na pochwałę ubóstwa, faktem jest, że nie można wieść naprawdę udanego i spełnionego życia, jeśli nie jest się bogatym. Żaden człowiek nie może wznieść się na najwyższy możliwy poziom rozwoju swojego talentu czy duszy, jeśli nie posiada wystarczającej ilości pieniędzy. By odsłonić duszę i rozwinąć talent, potrzebuje wielu rzeczy – a nie może ich mieć, jeśli nie ma pieniędzy, za które można je kupić.

Człowiek rozwija umysł, duszę i ciało, wykorzystując rzeczy. Społeczeństwo jest natomiast tak zorganizowane, że człowiek musi mieć pieniądze, aby wejść w posiadanie rzeczy. Dlatego też podstawą wszelkiego rozwoju człowieka jest Sztuka Wzbogacania Się.

Celem życia jest rozwój, a wszystko, co żyje, ma niepodważalne prawo do najwyższego stopnia rozwoju. Prawo człowieka do życia oznacza jego prawo do swobodnego i nieograniczonego korzystania ze wszystkich rzeczy, które mogą być konieczne do jego najpełniejszego rozwoju umysłowego, duchowego i fizycznego. Innymi słowy: człowiek ma prawo do bycia bogatym.

W książce tej nie będę mówił o wzbogacaniu się w sposób przerośnięty. Być naprawdę bogatym nie oznacza bycia usatysfakcjonowanym lub zadowolonym z małych rzeczy. Żaden człowiek nie powinien zadowalać się małymi rzeczami, jeśli stać go na wykorzystywanie i czerpanie przyjemności z rzeczy większych. Celem Natury jest postęp i rozwój życia, a każdy człowiek powinien posiadać wszystko, co może przyczynić się do rozwoju jego siły, elegancji, piękna i bogactwa życia. Zadowalanie się rzeczami małymi jest grzechem.

Człowiek, który posiada wszystko, czego chce, aby przeżyć całe swoje życie dokładnie tak, jak chce, jest bogaty; z kolei człowiek, który nie ma dużo pieniędzy, nie może mieć wszystkiego, czego chce. Życie rozwinęło się w takim stopniu i stało się tak złożone, że nawet najzwyczajniejsze osoby

potrzebują ogromnego bogactwa, aby żyć w sposób, który jest choćby zbliżony do kompletności. Każda osoba w naturalny sposób chce rozwinąć się na miarę swoich maksymalnych możliwości. To pragnienie wdrażania wrodzonych umiejętności jest nieodłącznym elementem ludzkiej natury. Nie możemy nic poradzić na pragnienie bycia najlepszą wersją siebie. Sukces w życiu oznacza stawanie się tym, kim chce się być. Można stać się tym, kim się chce wyłącznie poprzez korzystanie z rzeczy, a z rzeczy można dowolnie korzystać wyłącznie wtedy, gdy jest się wystarczająco bogatym, aby je kupić. Zrozumienie sztuki wzbogacania się jest zatem najistotniejszą wiedzą.

Nie ma nic złego w pragnieniu bycia bogatym. Pragnienie bogactwa jest w rzeczywistości pragnieniem lepszego, pełniejszego i bardziej obfitego życia, a to pragnienie jest godne pochwały. Człowiek, który nie chce żyć bardziej dostatnio, jest anormalny. Anormalny jest ten człowiek, który nie pragnie mieć wystarczająco dużo pieniędzy, aby kupić wszystko, czego pragnie. Istnieją trzy motywy, dla których żyjemy: żyjemy dla ciała, żyjemy dla umysłu, żyjemy dla duszy. Żaden z nich nie jest lepszy ani wznioślejszy od drugiego. Wszystkie są jednakowo pożądane i żaden z trzech – ciało, umysł czy dusza – nie może być w pełni rozwinięty, jeśli którykolwiek z pozostałych pozbawiony jest pełni życia i wyrazu. Nie jest właściwe czy szlachetne żyć tylko dla duszy, zapominając o umyśle czy ciele. Nie jest też odpowiednie żyć wyłącznie dla intelektu, negując ciało czy duszę.

Wszyscy znamy fatalne konsekwencje poświęcania swojego życia wyłącznie ciału i zaniedbywania zarówno umysłu, jak i duszy. Jasne jest, że prawdziwe życie oznacza pełną ekspresję wszystkiego, co człowiek może przekazać poprzez ciało, umysł i duszę. Żaden człowiek nie może być naprawdę szczęśliwy ani zadowolony, jeśli jego ciało nie funkcjonuje w pełni w każdym możliwym aspekcie i jeśli to samo nie dotyczy jego umysłu i duszy. W każdej tej sferze, gdzie istnieje niespełniona możliwość lub funkcja, można zauważyć niezaspokojone pragnienie. Pragnienie jest możliwością poszukującą wyrazu lub funkcją poszukującą zastosowania.

Człowiek nie może w pełni żyć bez dobrego jedzenia, wygodnego ubrania, ciepłego schronienia, a równocześnie bez wolności od nadmiernego trudu. Odpoczynek i rekreacja są niezbędne dla jego zdrowia fizycznego.

Nie można w pełni wykorzystywać swojego umysłu bez książek i czasu na ich studiowanie, bez możliwości podróży i obserwacji czy bez intelektualnego towarzystwa. Aby w pełni wykorzystywać swój umysł, trzeba dostarczać sobie intelektualnych rozrywek i otaczać się wszystkimi przedmiotami sztuki i piękna, które można docenić i z nich czerpać.

By w pełni rozwijać swoją duszę, człowiek musi kochać, a bieda pozbawia miłości wyrazu. Największym szczęściem człowieka jest obdarzanie dobrodziejstwami tych, których kocha. Miłość znajduje swój najbardziej naturalny i spontaniczny wyraz w dawaniu. Człowiek, który nie ma nic do zaoferowania, nie może być w pełni mężem czy ojcem, zarówno jako obywatel, jak i mężczyzna. Korzystając z rzeczy materialnych człowiek może w pełni wykorzystywać potencjał swojego ciała, rozwijać swój umysł i swoją duszę. Bycie bogatym stanowi więc sprawę najwyższej wagi.

Absolutnie słuszne jest pragnienie bycia bogatym. Zdecydowana większość społeczeństwa je odczuwa i nie może nic na to poradzić. Całkowicie słuszne jest poświęcenie największej uwagi Sztuce Wzbogacania Się, ponieważ jest to najszlachetniejszy i najbardziej potrzebny ze wszystkich kierunek rozwoju. Jeśli zaniedbasz tę naukę, zaniedbasz swój obowiązek wobec siebie, Boga i ludzkości. Nie można bowiem w pełni służyć Bogu i ludzkości bez dawania z siebie wszystkiego.

Rozdział 2. Istnieje sztuka wzbogacania się

Istnieje nauka wzbogacania się i jest to nauka ścisła jak algebra czy arytmetyka. Istnieją określone prawa determinujące proces zdobywania bogactwa. Kiedy człowiek pozna te prawa i będzie ich przestrzegać, wzbogaci się z matematyczną wręcz pewnością.

Posiadanie pieniędzy i mienia jest wynikiem postępowania w określony sposób. Ci, którzy robią rzeczy w Odpowiedni Sposób, celowo czy też przypadkowo, bogacą się. Podczas gdy ci, którzy nie robią rzeczy w Odpowiedni Sposób, bez względu na to, jak ciężko pracują lub jak są zdolni, pozostają biedni.

Prawem naturalnym jest, że podobne przyczyny zawsze wywołują podobne skutki i dlatego każdy mężczyzna czy kobieta, którzy nauczą się robić rzeczy w ten określony sposób, z pewnością się wzbogacą. O tym, że powyższe stwierdzenie jest prawdziwe, świadczą następujące fakty: bogacenie się nie jest kwestią środowiska. Gdyby tak było, wszyscy ludzie w niektórych dzielnicach byłiby bogaci. Wszyscy mieszkańcy jednego miasta byłiby zamożni, podczas gdy mieszkańcy innych miast byłiby biedni albo mieszkańcy jednego stanu opływaliby w bogactwo, podczas gdy mieszkańcy sąsiedniego stanu żyliby w ubóstwie.

Wszędzie jednak widzimy bogatych i biednych żyjących obok siebie, w tym samym środowisku, często nawet wykonujących te same prace. Kiedy dwoje ludzi mieszka w tej samej miejscowości, działa w tej samej branży i jedno bogaci się, a drugie pozostaje biedne, pokazuje to, że bogacenie się nie jest zasadniczo kwestią środowiska. Niektóre środowiska mogą być bardziej sprzyjające niż inne, ale kiedy dwie osoby z tej samej firmy zamieszkują tę samą okolicę i jeden wzbogaca się, a drugi nie, oznacza to, że bogacenie się jest wynikiem robienia rzeczy w Odpowiedni Sposób. Co więcej, zdolność do robienia rzeczy w ten określony sposób nie wynika wyłącznie z posiadania talentu, ponieważ wiele osób, które mają wielki

talent, pozostaje biednymi, podczas gdy inni, których talent nie jest – nazwijmy to – tak spektakularny, bogacą się.

Badania prowadzone wśród ludzi, którzy doszli do bogactwa, dowodzą, że są oni pod każdym względem przeciętni. Nie mają większych talentów czy zdolności od innych. Oczywiście jest to, że bogacą się nie ze względu na posiadanie talentów czy zdolności, których nie mają inni ludzie, ale dlatego, że robią rzeczy w Odpowiedni Sposób.

Wzbogacanie się nie jest rezultatem oszczędzania czy „gospodarności”. Często osoby oszczędne są biedne, podczas gdy ludzie rozrzutni się bogacą. Gromadzenie większych zasobów finansowych czy materialnych nie polega również na robieniu rzeczy, których inni nie robią. Z dwojga ludzi zajmujących się tym samym biznesem, robiących prawie dokładnie to samo, często jedno bogaci się, podczas gdy drugie pozostaje biedne lub bankrutuje. Wszystkie te rzeczy pozwalają nam dojść do wniosku, że bogacenie się jest wynikiem robienia rzeczy w Odpowiedni Sposób.

Jeśli więc bogacenie się jest wynikiem robienia rzeczy w Odpowiedni Sposób, a podobne przyczyny zawsze przynoszą podobne skutki, to każda osoba potrafiąca wykonywać rzeczy w ten właśnie sposób może się wzbogacić, a całe zagadnienie pozostaje w zakresie nauk ścisłych.

W tym miejscu nasuwa się pytanie, czy ten Odpowiedni Sposób jest aż tak skomplikowany, że tylko nieliczni mogą postępować zgodnie z jego zasadami? Jak zostało wcześniej zauważone – nie może to być prawdą, biorąc pod uwagę naturalne zdolności. Bogacą się zarówno utalentowani ludzie, jak i przeciętni i niewyróżniający się; nie tylko intelektualnie genialni ludzie, ale i totalnie głupi. Bogacą się też ludzie zarówno silni fizycznie, jak i ludzie słabi i chorzy.

Niezbędny jest oczywiście pewien stopień zdolności myślenia i rozumowania. Niemniej jeśli chodzi o naturalne zdolności to każdy człowiek, który ma wystarczająco dużo rozsądku, aby wysłuchać i zrozumieć te słowa, z pewnością jest w stanie się wzbogacić. Wiadomo również, że nie jest to kwestia środowiska. Lokalizacja jednak ma w jakimś stopniu znaczenie. Nikt raczej nie udałby się na sam środek Sahary, oczekując, że stworzy tam świetnie prosperujący biznes.

Bogacenie się związane jest z koniecznością obcowania z innymi ludźmi i przebywania tam, gdzie są ludzie, z którymi można podjąć współpracę. Jeśli zaś ludzie ci skłonni są postępować tak, jak ty tego chcesz, tym lepiej. To jednak wszystko, jeśli chodzi o środowisko.

Jeśli ktoś z twojego miasta potrafił się wzbogacić – ty też możesz to osiągnąć. Jeśli ktoś w twoim państwie zdobył majątek – ty również możesz to zrobić. I znów: nie jest to kwestia prowadzenia określonej działalności czy wykonywania danej profesji. Ludzie bogacą się niezależnie od prowadzonego biznesu czy wykonywanego zawodu, podczas gdy najbliżsi sąsiedzi wykonujący ten sam zawód pozostają ubodzy.

Faktem jest, że najlepiej poradzisz sobie w biznesie, który ci się podoba i który ci odpowiada. Jeśli zaś posiadasz pewne dobrze rozwinięte talenty, spełnisz się w biznesie, który wymaga wykorzystania tych talentów. Co więcej, najlepszy będzie dla ciebie biznes adekwatny dla twojej lokalizacji. Łodziarnia poradziłaby sobie lepiej w ciepłym klimacie niż na Grenlandii, a łowisko łososa jest znacznie lepszym pomysłem na północnym zachodzie niż na Florydzie, gdzie łosoś nawet nie występuje.

Jednakże poza tymi ogólnymi ograniczeniami wzbogacanie się nie zależy od zaangażowania się w jakiś konkretny biznes, ale od nauczenia się robienia rzeczy w Odpowiedni Sposób. Jeśli teraz prowadzisz biznes i ktokolwiek inny w twojej okolicy wzbogaca się, wykonując tę samą pracę, podczas gdy ty stoisz w miejscu, to dlatego, że nie robisz rzeczy w ten sam sposób co ta druga osoba.

Brak kapitału nie stanowi przeszkody we wzbogacaniu się. Racja – gdy posiadasz kapitał, bogacenie się staje się łatwiejsze i szybsze, ale ktoś, kto posiada kapitał, jest już bogaty i nie musi się zastanawiać, jak dopiero się nim stać. Niezależnie od tego, jak ubogi jesteś, jeśli zaczniesz postępować w Odpowiedni Sposób, zaczniesz się bogacić, a co za tym idzie – gromadzić kapitał. Zdobywanie kapitału stanowi część procesu wzbogacania się i jest nieodzownym elementem wynikającym z robienia rzeczy w Odpowiedni Sposób. Możesz być najbiedniejszym człowiekiem na kontynencie, mocno zadłużonym. Możesz nie mieć przyjaciół, wpływów czy zasobów. Jednak kiedy zaczniesz robić rzeczy w ten właśnie sposób, z całą pewnością zaczniesz się bogacić, bo podobne przyczyny muszą

wywoływać podobne skutki. Jeśli nie posiadasz kapitału, możesz go zdobyć. Jeśli prowadzisz zły interes, możesz wejść w korzystniejszy biznes. Jeśli twoja lokalizacja jest nieodpowiednia, możesz ją zmienić na lepszą. Możesz tego dokonać, zaczynając w swoim obecnym biznesie i w swojej obecnej lokalizacji, wykonując rzeczy w Odpowiedni Sposób, a to spowoduje, że osiągniesz sukces.

Spis treści

[Od autora](#)

[Wstęp](#)

[Rozdział 1. Prawo do bycia bogatym](#)

[Rozdział 2. Istnieje sztuka wzbogacania się](#)